

Nú sofna blóm

Norskt þjóðlag

Nú sofna blóm eftir sumar-ró, uppi í brekku, uppi í
í sæt-an duala' undir hvít-um snjó, uppi í brekku, uppi í
brekk-u. Á skið-i strákur-inn stælt-i fer og
stelpur hraust-leg-a renn-ir sér uppi í brekku, uppi í brekku.

- Allir 2. **Og sitja inni nú ætti' ei neinn,
því angar snjórinn svo tær og hreinn.
Við gleymum angri, við gleymum sútt
er glaðir krakkarnir þyrpast út.**
- Stelpur 3. **Sjá, hve ég fljótt yfir fannir renn,
svo flink á skiðunum stend ég enn.
Og þó ég falli, ei fæst um það
því fönnin mjúk er á þessum stað.**
- Strókar 4. **Og golan hleypir mér kappi' í kinn
svo kraftinn streyma' um mig allan finn.
Já, ólga blóðið í æðum fer
af ógnarkrafti ég renni mér.**
- Allir 5. **Í vetrarsólinni finnum frið,
er frjáls á skiðunum brunum við.
Svo heim við förum er heilsar nótt,
en hingað komum þó aftur fljótt.**

Margrét Ólafsdóttir

Uppi í brekku, uppi í brekku